

67 CAÑONAZOS TALMÚDICOS: VOL. 26
(Sukká 29b-30a: Cumplir una mitzvá con algo robado)

משנה: לולב הגזול והיבש-פסול.
של אשירה ושל עיר הנדחת-פסול.
נקטם ראשו, נפרצו עליו-פסול.
נפרדו עליו-כשר.
רבי יהודה אומר: יאגדנו מלמעלה.
ציני הר הברזל-כשירות.
לולב שיש בו שלשה טפחים כדי לנענע בו-כשר:

גמרא:

קא פסיק ותני: לא שנא ביו"ט ראשון ולא שנא ביום טוב שני.

בשלמא יבש הדר בעינן וליכא!
אלא גזול בשלמא יום טוב ראשון דכתיב (ויקרא כג) "לכם"
משלכם.

אלא ביום טוב שני אמאי לא?!!

א"ר יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: (א-30) משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה שנאמר (מלאכי א) "והבאתם גזול ואת הפסח ואת החולה".

גזול-דומיא דפסח! מה פסח לית ליה תקנתא אף גזול לית ליה תקנתא.

לא שנא לפני יאוש ולא שנא לאחר יאוש.
בשלמא לפני יאוש (ויקרא א) "אדם כי יקריב מכם" אמר
רחמנא-ולאו דידיה הוא!
אלא לאחר יאוש הא קנייה ביאוש!
אלא לאו משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה.
וא"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי: מאי דכתיב: (ישעיהו סא)
"כי אני ה' אוהב משפט שונא גזל בעולה." משל למלך בשר
ודם שהיה עובר על בית המכס אמר לעבדיו: "תנו מכס
למוכסים" אמרו לו: "והלא כל המכס כולו שלך?" הוא אמר
להם: "ממני ילמדו כל עוברי דרכים ולא יבריחו עצמן מן
המכס" אף הקב"ה אמר: "אני ה' שונא גזל בעולה" ממני
ילמדו בני ויבריחו עצמן מן הגזל.

אתמר נמי אמר רבי אמי:
יבש פסול מפני שאין הדר.
גזול פסול משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה.
ופליגא דר' יצחק דא"ר יצחק בר נחמני אמר
שמואל: לא שנו אלא ביום טוב ראשון אבל ביום
טוב שני מתוך שיוצא בשאול יוצא נמי בגזול.
מתיב רב נחמן בר יצחק: לולב הגזול והיבש
פסול. הא שאול כשר? אימת?
אילימא בי"ט ראשון הא כתיב "לכם" משלכם

והאי לאו דידיה הוא!
אלא לאו ביום טוב שני.
וקתני: גזול פסול.
אמר רבא: לעולם ביום טוב ראשון.
ולא מיבעיא קאמר:
לא מיבעיא "שאל" דלאו דידיה הוא.
אבל גזול אימא סתם גזילה יאוש בעלים הוא וכדידיה
דמי. קא משמע לן!